

Arrest

nr. 191 953 van 13 september 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 22 mei 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 april 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 juli 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X *loco* advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, behorende tot de Suku etnie en op X geboren te Malanje. U woonde in Malanje tot u ongeveer 20 jaar oud was en verhuisde vervolgens naar Luanda, waar u bij familie verbleef. U was straatverkoopster in Luanda en verkocht op straten en pleintjes. In mei of juni 2014 hoorde u jongeren spreken over de problemen in Luanda. U ging akkoord met wat er gezegd werd en sloot zich aan bij Movimento Revolucionário, een beweging onder leiding van Nitu Alvensu. U begon flyers uit te delen, vooral aan jongeren uit Malanje, de provincie waarvan u zelf afkomstig bent. Op de flyers stond dat de jongeren moesten opstaan om hun land te bevrijden. Op 27 mei 2015 nam u deel aan een betoging om de dood van Manuel Hilberto Ganga aan te klagen. Manuel Ganga, door u tijdens het gehoor Ganga genoemd, werd eerder die maand doodgeschoten door de politie tijdens een betoging in Viana.

De manifestatie van 27 mei 2015 vond plaats op 'Primere di Maio' en werd uiteengeslagen door de politie. Verschillende mensen, waaronder uzelf, werden gearresteerd. U werd dezelfde avond vrijgelaten

en bracht de nacht door bij een vriendin, vooraleer naar huis terug te keren. Op 2 juni 2015 nam u opnieuw deel aan een manifestatie, ditmaal een manifestatie tegen het huidige regime. De politie greep opnieuw in en ditmaal vielen er zelfs doden. Mannen werden geslagen, vrouwen verkracht. U werd opnieuw gearresteerd en ditmaal vastgehouden tot 17 juni 2015. De commandant, een zekere Manuel, nam u als vrouw tijdens uw arrestatie. Op 17 juni 2015 heeft hij u vrijgelaten, maar hij vroeg u om onder te duiken, aangezien niemand mocht weten dat hij u bevrijd had. De man van uw tante regelde uw vertrek uit Angola. Op 23 juli 2015 bent u uit Angola vertrokken, u kwam de volgende dag aan in België. Op 27 juli 2015 diende u een asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Tijdens uw asielaanvraag bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) geeft u aan zich in het Portugees en het Suku te kunnen uitdrukken (zie verklaring betreffende de procedure in administratief dossier), maar een voorkeur te hebben voor het Suku en zich in deze taal makkelijker uit te drukken dan in het Portugees (zie vragenlijst CGVS, ingevuld bij DVZ op 6/10/2015, pt. 7). Tijdens het gehoor voor het CGVS wordt u meegedeeld dat het CGVS geen tolk Suku beschikbaar heeft en wordt voorgesteld het gehoor aan te vatten in het Portugees, en te zien hoe dat loopt, waarmee u akkoord gaat (zie gehoorverslag CGVS p. 3). Ook wordt u aangemaand om problemen met de taal aan te geven op het moment dat ze zich voordoen (zie CGVS p. 3). Uw personalia en reisweg worden zonder problemen in het Portugees besproken, waarbij u pertinent antwoordt op de vragen en zonder problemen gebruik maakt van data en jaartallen (CGVS p. 3-10). Wanneer u gevraagd wordt uw asielrelaas toe te lichten, merkt u opnieuw op dat dit makkelijker zou zijn in uw eigen taal, maar gevraagd om het toch eerst in het Portugees te proberen, licht u uw asielrelaas uitgebreid toe (CGVS p. 10).

U stelt vervolging door de Angolese autoriteiten te vrezen naar aanleiding van uw lidmaatschap van de Movimento Revolucionário, uw deelname aan twee manifestaties in 2015 in Luanda, en het voorkomen van uw naam op een lijst met militanten (CGVS p. 11, 12, 17, 19, 20).

U bent er echter niet in geslaagd om tijdens uw gehoor op het CGVS te overtuigen van uw profiel als actief lid van Movimento Revolucionário, noch van uw deelname aan de manifestaties op 27 mei en 2 juni 2015 en dus evenmin van de daaropvolgende arrestaties en detentie, die aanleiding zouden gegeven hebben tot uw vlucht uit Angola.

U stelt midden 2014 kennis gemaakt te hebben met jongeren van de 'Movimento Revolucionário' (Revolutionaire Beweging) en sindsdien twee keer per maand vergaderingen bij te wonen (CGVS p. 11). Eind 2014 sloot u zich aan bij de beweging en begon u met het uitdelen van folders tijdens uw werk, vooral aan jongeren uit Malanje (CGVS p. 10-11). Na de dood van Manuel Hilberto Ganga, door u tijdens het gehoor Gaga genoemd, besloten jullie om zijn dood aan te klagen tijdens een manifestatie op 27 mei 2015 (CGVS p. 11, 12, 21).

Movimento Revolucionário wordt omschreven als een beweging die verschillende actoren samenbrengt die het huidige regime als corrupt beschouwen en de sociale ongelijkheid in Angola aanklagen. Hoewel er geen duidelijke leiders zijn, zijn een aantal mensen gekend die met de beweging geassocieerd worden, waaronder Manuel Nitú Alves (een bijnaam) en Luaty Beirão, ook gekend als zanger Ikonoklasta. (Zie informatie in het administratief dossier, blauwe map.)

U stelt lid te zijn geworden van de Movimento Revolucionário (MRA) en actief deelgenomen te hebben door vergaderingen bij te wonen, folders uit te delen en deel te nemen aan manifestaties (CGVS p. 10-12, 17). Bovendien stelt u door Nitú Alvensu, die noemt als leider van de beweging, overtuigd te zijn om zich bij de beweging aan te sluiten en stond u tot kort voor uw vertrek uit Angola (via uw zus) in contact met hem (CGVS p. 10-12, 14, 20). Men mag dan ook veronderstellen dat u enige kennis heeft van de politieke oppositie in Angola en van de prominente personen die geassocieerd worden met de MRA. Uit uw verklaringen blijkt echter dat uw kennis over de politieke oppositie in Angola en meer bepaald over de Movimento Revolucionário, erg beperkt is. Zo slaagt u er niet in om meer dan twee Angolese oppositiepartijen te noemen en evenmin kan u, tenzij Nitú Alvensu (er kan worden aangenomen dat u Manuel Nitú Alves bedoelt), prominente leden van MRA noemen (CGVS p. 14, 15), u noemt slechts enkele veel voorkomende voornamen (CGVS p. 14). Nochtans stelt u door Nitú Alvensu uitgenodigd te zijn geweest voor een cursus op 20 juni 2015, een cursus waarop Nitú uiteindelijk gearresteerd werd (CGVS p. 20), volgens de beschikbare informatie samen met verschillende andere prominente leden van MRA, waaronder Luaty Beirão (zie informatie die werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blauwe map).

Er kan niet worden aangenomen dat uw profiel binnen de MRA dermate hoog was dat u zou uitgenodigd zijn voor een cursus waarop verschillende gekende prominente leden van het MRA (en/of de anti-regeringsbeweging in Angola) aanwezig waren, maar dat u tenzij Nitú Alves geen enkele van de

uiteindelijk gearresteerde personen blijkt te kunnen noemen (CGVS p. 14). De naam Luaty Beirão, nochtans iemand die van bij het begin betrokken was bij de anti-regeringsprotesten die sinds 2011 plaatsvinden en die aanleiding gaven tot het ontstaan van MRA (zie informatie administratief dossier), herkent u in het geheel niet (CGVS p. 21). **Bovenstaande vaststellingen laten toe ernstige vraagtekens te plaatsen bij uw beweerde activisme en lidmaatschap van het MRA.** Enkel de naam Adolfo Campos herkent u desgevraagd als iemand die bij de verantwoordelijken van uw partij hoort, maar u kan verder niet toelichten wat hij juist doet, noch weet u of hij betrokken was bij de manifestaties waaraan u deelnam (CGVS p. 21). Deze vaststelling kan dan ook geen ander licht werpen op de conclusie dat uw kennis over de meest prominente leden van het MRA erg beperkt is, ondanks uw persoonlijke contacten met Nitu Alves (door u Nitu Alvensu genoemd).

Bovendien blijkt dat Adolfo Campos wel degelijk deelnam aan de manifestatie op 27 mei 2015, aangezien hij tijdens deze manifestatie gearresteerd werd (zie info administratief dossier), dezelfde manifestatie waaraan u zou deelgenomen hebben en tijdens dewelke u gearresteerd zou zijn (CGVS p. 10-12). Het is dan ook eigenaardig dat u hier niet van op de hoogte blijkt. U stelt integendeel uitdrukkelijk dat er geen prominente leden van MRA gearresteerd werden op 27 mei 2015 (CGVS p. 14, 17).

U stelt dus deelgenomen te hebben aan de manifestatie in Luanda op 27 mei 2015 om de dood van Manuel Hilberto Ganga, door u tijdens het gehoor Gaga genoemd, aan te klagen (CGVS p. 11, 12, 19, 21). Volgens uw verklaringen werd Ganga dezelfde maand nog gedood, dus in mei 2015 (CGVS p. 14). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt werd Manuel Hilberto Ganga echter in november 2013 gedood, lang voor de manifestatie waar u over spreekt (zie informatie administratief dossier). Hij werd bovendien gedood tijdens het ophangen van posters tegen het regime in de buurt van het presidentieel paleis, aan de vooravond van een manifestatie, en dus niet tijdens een manifestatie, zoals u beweert (CGVS p. 12). Ganga was samen met enkele anderen posters aan het ophangen om de dood van Isaías Cassule and Alves Kamulingue aan te klagen. Zij hadden op 27 mei 2012 een manifestatie georganiseerd en werden vervolgens gearresteerd en gedood. (Zie informatie administratief dossier.) Hoewel u beweert dat de naam Isaías Cassule u wel iets zegt, kan u verder niets over hem vertellen (CGVS p. 21).

Gevraagd of 27 mei een belangrijke datum is in Angola, of er in de Angolese geschiedenis ooit iets belangrijks gebeurde op die datum en of er in het verleden al manifestaties geweest zijn op dezelfde datum, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS p. 13, 15). Nochtans is 27 mei een historische datum, waarop in 1977 een poging tot een staatsgreep tegen het MPLA (door een dissidente factie binnen het MPLA) bloedig werd neergeslagen en waarna tienduizenden mensen gearresteerd, gefolterd en gedood werden onder leiding van het regerende MPLA. Op heden is het MPLA aan de macht en wordt (tot groot ongenoegen van de regering) 27 mei als datum door activisten aangegrepen om enerzijds de slachtoffers van 1977 te herdenken en anderzijds actuele onrechten aan te klagen. Zo hielden Isaías Cassule and Alves Kamulingue op 27 mei 2012 een protestmars om het uitblijven van de betaling van de pensioenen van oorlogsveteranen aan te klagen. Zij werden beide ontvoerd en bleken achteraf gedood door de veiligheidsdiensten. Op 27 mei 2013 werd er geprotesteerd door het MRA, waarvan u lid beweert te zijn, om de doden van 27 mei 1977 en de verdwijning van Cassule en Kamulingue na een demonstratie op 27 mei 2012 aan te klagen. De manifestatie op 27 mei 2015 was dan ook aangekondigd om onder meer de slachtoffers van 27 mei 1977 en 27 mei 2012 aan te klagen, en dus niet enkel omwille van de dood van Ganga. (Zie informatie administratief dossier). De aankondiging voor de manifestatie van 27 mei somt de verschillende personen op die in de laatste jaren door toedoen van de overheid gedood zouden zijn. Zonder dit aantal te willen minimaliseren betreft het geen ellenlange lijst, men zou dan ook verwachten dat u minstens enkele van deze personen of incidenten zou kunnen noemen. U stelt weliswaar dat er al voor verschillende doden gemanifesteerd werd in Angola, maar tenzij 'Gaga' kan u geen enkele andere persoon noemen die gedood werd (CGVS p. 15), dit terwijl de manifestatie op 27 mei juist een aanklacht was tegen de verschillende doden waarvoor de regering verantwoordelijk wordt geacht. Van een asielzoeker die deelneemt aan een manifestatie op een dergelijke beladen datum, mag verwacht worden dat hij beter op de hoogte is van de redenen waarom die manifestatie georganiseerd werd en van de symboliek van de gekozen datum. **Dat u zou deelgenomen hebben aan een protestmars op 27 mei 2015 zonder op de hoogte te zijn van de betekenis van 27 mei als datum in Angola, op historisch vlak en in de recente jaren, is dan ook absoluut niet aannemelijk.** De vaststelling dat u de dood van Ganga verkeerdelijk in de weken voor de manifestatie van 27 mei 2015 plaatst, terwijl deze meer dan een jaar voordien plaatsvond (zie supra), draagt enkel bij tot deze conclusie.

Uw verklaringen met betrekking tot de manifestatie op 27 mei 2015 en de cursus op 20 juni 2015 (zie supra), komen over als ge-ent op publiek bekende gebeurtenissen, die niet zelf beleefd werden.

U stelt verder op 2 juni 2015 opnieuw te hebben deelgenomen aan een manifestatie in Luanda, ditmaal op het onafhankelijkheidsplein (CGVS p. 17, 19). Deze manifestatie tegen president Dos Santos zou georganiseerd zijn door het MRA en verschillende andere partijen en opnieuw zou er een grote opkomst geweest zijn (CGVS p. 17, 18). U stelt dat er opnieuw werd ingegrepen door de politie, mannen werden geslagen en vrouwen verkracht, er werd in het wilde weg geschoten en er vielen veel doden (CGVS p. 18, 19). U kent echter geen namen van personen die gedood zouden zijn en evenmin weet u hoeveel mensen er (ongeveer) gedood zouden zijn (CGVS p. 19).

Het is inderdaad zo dat de Angolese autoriteiten hard optreden tijdens manifestaties, dat er geweld gebruikt wordt en dat er manifestanten gearresteerd worden. In uitzonderlijke gevallen zijn er al doden gevallen, meestal gaat het dan om prominente opposanten of organisatoren van manifestaties. Ook is het echter zo dat de plaatselijke mensenrechtenorganisaties en protestgroepen deze reacties van de Angolese regering van dichtbij opvolgen en erover berichtten in de (online) media, niet enkel in het Portugees, maar ook in het Engels of het Frans. Zelfs over acties waarbij slechts een beperkt aantal personen betrokken zijn, wordt uitgebreid verslag gedaan. Zo is er informatie terug te vinden over het wedervaren van vier activisten die op 23 november 2014, na een herdenkingsdienst voor Ganga, probeerden het onafhankelijkheidsplein te betreden. (Zie informatie administratief dossier.) Eigenaardig genoeg is er geen enkele informatie terug te vinden over een manifestatie in Luanda op 2 juni 2015. Wanneer u erop gewezen wordt dat wandaden door de autoriteiten in Angola vaak worden toegelicht via internet en op het nieuws, bevestigt u dat dit nu ook gebeurde. Wanneer u erop gewezen wordt dat over een manifestatie op 2 juni 2015 en eventuele doden die gevallen zouden zijn geen enkele informatie wordt teruggevonden, stelt u echter dat er veel zaken gebeuren die niet bekend worden gemaakt, dit in tegenstelling tot uw eerdere verklaring. (CGVS p. 20.)

Er kan echter niet worden aangenomen dat er op 2 juni 2015 een manifestatie in Luanda werd georganiseerd, waaraan veel mensen deelnamen, onder wie prominenten van verschillende organisaties en oppositiepartijen, en dat er verschillende doden vielen, zoals u verklaart (CGVS p. 17-19), zonder dat dit werd opgepikt door een nieuwswebsite of door mensenrechtenorganisaties die de wandaden van de overheid in Angola minutieus opvolgen. In geen enkel jaaroverzicht van de mensenrechtenschendingen in Angola tijdens het jaar 2015 wordt vermeld dat er doden gevallen zouden zijn tijdens demonstraties dat jaar, dit terwijl het arresteren van manifestanten en het gewelddadig optreden van de politie tijdens demonstraties wel wordt genoemd. Enkel in april 2015 vond er in Huambo een incident plaats waarbij verschillende doden vielen door optreden van de Angolese autoriteiten, namelijk bij een poging de leider van de religieuze groepering 'O luz do mundo' te arresteren (zie informatie administratief dossier). Ook tegen deze gebeurtenis was de manifestatie van 27 mei 2015 een aanklacht, maar deze gebeurtenis noemt u in het geheel niet.

Uit het bovenstaande volgt dat u uw lidmaatschap van MRA en uw deelname aan twee manifestaties in 2015 in het geheel niet aannemelijk hebt kunnen maken. Hieruit volgt dat aan de arrestaties en de mishandelingen die u tijdens uw arrestaties en detentie zou ondergaan hebben (CGVS p. 12, 13, 16, 19, 23, 24), evenmin geloof kan gehecht worden.

De vastgestelde lacunes en tegenstrijdigheden met beschikbare informatie kunnen bovendien niet verklaard worden door uw beweerde problemen met het zich uitdrukken in de Portugeese taal, problemen die bovendien niet worden gestaafd door het gehoorverslag, waaruit blijkt dat u zich voldoende en bovendien coherent kon uitdrukken in het Portugees. Ook viel op dat u zich in het Portugees uitdrukt tegenover uw dochter (CGVS p. 13, 16) en wanneer u de telefoon opneemt tijdens het gehoor (CGVS p. 20). Slechts wanneer u vragen diende te beantwoorden over een manifestatie die volgens de beschikbare informatie nooit heeft plaatsgevonden, gaf u aan moeite te hebben het gebeurde in het Portugees toe te lichten (CGVS p. 18). Aan het einde van het gehoor, wanneer u wordt gevraagd of u alle belangrijke zaken heeft kunnen toelichten, stelt u desondanks dat u bepaalde zaken niet kon vertellen, omdat u het niet kan in het Portugees. Gevraagd waar in uw verhaal u zich niet goed kon uitdrukken, stelt u dat het de zaken betreft die tijdens uw detenties gebeurd zijn. (CGVS p. 22, 23.) Zoals hierboven reeds uitgebreid beargumenteerd werd, kan niet worden aangenomen dat u gearresteerd werd, omdat uw verklaringen in verband met de aanleiding van uw arrestaties in het geheel niet geloofwaardig zijn. Gevraagd of er nog andere zaken waren die u niet kon vertellen, stelt u opnieuw dat er nog meer zaken zijn die u niet kon vertellen, omdat u het niet kan in het Portugees, maar u stelt uiteindelijk dat u het meeste wel hebt kunnen uitleggen. (CGVS p. 22, 23.) Hierbij dient erop gewezen te worden dat u bij het begin van het gehoor gevraagd werd om problemen onmiddellijk te signaleren (CGVS p. 3). Gezien de uitgebreide verklaring die u tijdens het gehoor in het Portugees aflegde, is het dan ook niet ernstig aan het einde van het gehoor te beweren dat u verschillende belangrijke zaken niet kon toelichten omwille van de taal.

Uw advocaat suggereert aan het einde van het gehoor dat u misschien mishandelingen onderging tijdens uw arrestaties/detenties, aangezien u ook sprak over andere vrouwen die verkracht werden (CGVS p. 23). Desgevraagd stelt u nu naar aanleiding van uw beide arrestaties verkracht te zijn

geweest (CGVS p. 23). Hoewel kan worden aangenomen dat dergelijke zaken niet makkelijk zijn om te bespreken, in eender welke taal, dient opgemerkt dat u in het Portugees kon aangeven dat er vrouwen verkracht werden (CGVS p. 19), dus dat uw terughoudendheid hierover te spreken in elk geval niet enkel door de taal kan zijn veroorzaakt. Bovendien betreft het hier opnieuw zaken die tijdens uw arrestaties/detentie plaatsvonden, terwijl aan deze arrestaties/detentie geen geloof wordt gehecht.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt een geboorteakte van uw dochter voor, (L.B.), geboren op 27 januari 2016 in België. U legt geen documenten voor die uw eigen identiteit of reisweg ondersteunen. Uw verklaringen met betrekking tot uw reis zijn bovendien weinig aannemelijk. U verklaart immers gereisd te hebben met een rood paspoort en u stelt dat er een foto instond die enige gelijkenis vertoonde met uzelf, maar het was niet uw foto (CGVS p. 9). Desondanks stelt u niet te weten op welke naam u dan wel reisde, noch welke nationaliteit er in het paspoort vermeld werd (CGVS p. 9). Het is nochtans een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteitsen reisdocumenten. Dat u zou kunnen kon reizen zonder zelfs de naam of nationaliteit te kennen die op het paspoort vermeld werd is dan ook niet geloofwaardig. Voorgaande vaststellingen doen verder afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

Verzoekster beroept zich in het onderhavige verzoekschrift op de schending van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 en artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Tevens beroept zich zijn op een kennelijke beoordelingsfout.

Verzoekster geeft een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent de motiveringsplicht en stelt dat hieraan *in casu* niet is voldaan.

Verzoekster verwijst naar artikel 1 van de Conventie van Genève en geeft enkele algemene en theoretische beschouwingen omtrent de inhoud van deze bepaling. Tevens geeft zij een algemene, theoretische uiteenzetting inzake de bewijslast in en de beoordeling van asielaanvragen. Vervolgens betoogt zij:

"Dat de tegenpartij in casu de verzoekster geen tegenstrijdigheden verwijt maar meent dat haar vrees voor vervolgingen niet gegrond wordt;

Dat er vastgesteld dient te worden dat de verzoekster terecht vervolgingen vreest te ondergaan, zou ze naar haar land van herkomst terugkeren;

Dat de verzoekster ter staving van haar asielaanvraag uitlegde dat ze in haar land vervolgingen vreesde te ondergaan ;

Dat de tegenpartij het gevaar dat de verzoekster zou lopen niet correct beoordeeld heeft, zou ze naar haar land van herkomst terugkeren;

Dat de tegenpartij voor wie het een plicht is volledig op de hoogte te zijn van de situatie die nu in het land van herkomst van de verzoekster heerst of er vroeger heerste, zich ertoe beperkt te zeggen dat de elementen die door de verzoekster in haar asielaanvraag aanhaalt niet binnen het toepassingskader van de Vreemdelingenconventie d.d.1951 horen;

Dat de vrees van de verzoekster bij geval van haar terugkeer naar haar land van herkomst wel actueel is;

Dat de tegenpartij in dit verband de verzoekster het niet-eerbiedigen van het subsidiariteitsprincipe absoluut niet kan verwijten, want het soort vervolgingen waarvan ze zegt dat ze het slachtoffer is rechtstreeks verbonden is met de overheid die nu de macht in Angola uitoefent en met het nationaal systeem;

Overwegende dat men nog kan vermelden dat, zelfs als de verzoekster in het kader van haar asielrechtspleging geen bewijs van de aangehaalde vervolgingen heeft kunnen voorleggen, haar verhaal toch als geloofswaardig beschouwd dient te worden;

Dat een constante jurisprudentie het eist dat de afwezigheid van een door de asielzoeker voorgelegd bewijs niet tot de weigering van haar aanvraag kan leiden, als haar verhaal als geloofswaardig beschouwd kan worden;

Dat het in casu als geloofswaardig beschouwd kan worden;

Dat er bovendien aan herinnerd dient te worden dat de identiteit en de etnische afkomst van de verzoekster door de tegenpartij absoluut niet betwist worden;

Overwegende dat de tegenpartij dan ook een duidelijke beoordelingsfout gepleegd heeft door de mening te uiten dat de hoedanigheid van vluchteling aan de verzoekster niet kon worden toegekend;

Dat de betwiste beslissing dus tenietgedaan dient te worden;”

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Krachtens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet dient het verzoekschrift de middelen te bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. De uiteenzetting van een “*middel*” vereist dat de geschonden geachte rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid, alsook de wijze waarop die regel of dat beginsel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden.

Verzoekster voert blijkens het voorgaande niet één concreet argument aan tegen de in de bestreden beslissing opgenomen motieven. Zij toont op generlei wijze aan dat de bestreden beslissing verkeerd zou zijn of zou stoelen op een verkeerde juridische redenering. Evenmin preciseert zij welke gegevens zouden moeten of kunnen leiden tot de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus. Integendeel bedient zij zich van een argumentatie die dermate algemeen is dat zij in wezen op eender welk dossier kan worden toegepast.

Ter terechtzitting wordt verzoeksters advocaat op het voorgaande gewezen door de Raad. De advocaat van verzoekster verklaart dienaangaande louter dat zij wenst te volharden.

Aangezien verzoekster niet concreet uiteenzet op welke wijze de bestreden beslissing de aangevoerde artikelen en beginselen schendt, voert zij geen ontvankelijk middel aan.

Bij gebreke aan ontvankelijk middel is het verzoekschrift niet ontvankelijk.

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien september tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS